

"In de periode dat ik met de huisartsenpraktijk zou stoppen waren wij bezig andere woonruimte te zoeken. Waar wil je gaan wonen? De binnenstad werd toch wat lawaaiig, het werd er steeds drukker. Ons huis op de Lange Tiendeweg was toch wel wat groot, hoewel we er prima woonden met een tuin, die nog vrijer was dan hier en voor driekwart was er geen enkele inkijk. Maar de vier kinderen waren langzamerhand de deur uit." Aan het woord is de heer Eelkman Rooda, die met zijn echtgenote vanaf 1992 in de Crabethstraat woont.

Huis en tuin

Toen hoorde het echtpaar Eelkman Rooda heel toevallig, dat Crabethstraat 61 vrij zou komen, een prima onderhouden huis. Eerst woonde er iemand in met gouden handjes, toen iemand met diamanten handjes. Binnenkomend zag het er meteen al heel verzorgd uit met mooi geëtste suitedeuren en mooi deurbeslag. In de voorkamer was plaats voor een vleugel, waar mevrouw op speelt.

Alleen aan de tuin hadden de vorige bewoners nooit veel gedaan. Die hebben de nieuwe bewoners zelf helemaal moeten ophogen en een plankier moeten aanleggen, dat met een trapje op het lager gelegen tuindeel uitkomt. "De zaak verzakt hier natuurlijk ontzettend" meldt Eelkman Rooda. Vanuit de tuin heb je een aardig doorkijkje naar het Van Bergen IJzendoornpark.

Water in de kelder

De kelder is een paar m² groot, net geen stahoogte (maar de spreker is dan ook niet de kleinste). Tien jaar lang was het er droog en toen ineens kwam er water in te staan. Volgens de loodgieter was er geen lekkage, Volgens de waterleidingmaatschappij was er geen waterverlies. Ook de aannemer is erbij geweest. En ze zeiden allemaal: Niks aan te doen: het is grondwater, volkomen helder water. Toen heeft Eelkman Rooda een paar maanden lang iedere dag zo'n tien liter water uit de kelder geschept! En toen was het over. Maar twee jaar later begon het weer. Ze hebben net mensen gehad om de zaak te impregneren. Er stond kennelijk zoveel water, dat ze een aantal gaten in de vloer hebben geboord, waaronder ze een waterondoorgankelijke laag hebben aangebracht. Op het moment dat ze die gaten boorden, spoot het water omhoog, zoveel opwaartse druk zat eronder. Onder de betonnen vloer liggen twee losse of gemetselde steenlagen en daaronder liggen nog weer of een oude betonlaag of een ijzeren bak. Daar stond destijds de kachel in; misschien dat daar later een stenen bak op gemetseld is en later daarop een betonlaag. Dan heb je de begane grond, 1^e verdieping, 2^e verdieping en een vliering onder het puintdak; dat hebben die

huizen niet allemaal, soms is het gewoon afgemeterd.

Crabethstraat 61

Verschillende gevelblokken

Rond 1900 is de straat in blokken van twee of van vier gebouwd. Dat is te zien aan het metselwerk aan de voorgevel, dat verschilt van het buurhuis op 59; en de stenen vanaf 63 zitten weer anders in elkaar. Daar zit een soort gleuf tussen. Het is dus niet zo dat die huizen alle zes in één keer gebouwd zijn. De gevel hebben ze laten opvoegen, want die was helemaal poreus; het naambordje met de vermelding huisarts hebben ze intact gelaten, anders zouden er maar gaten vallen.

In '88-'89 zijn alle funderingskoppen vervangen, toen zijn er nieuwe betonkoppen op gezet. Het grondwaterpeil is kennelijk zeer variabel en of het nou mede komt door het bombardement van het station in de oorlogsjaren, dat die zaak wat schade geleden heeft, of dat die koppen toch al aan het rotten waren, dat is niet precies te zeggen. Ergens zijn ze begonnen met vernieuwen en als je het ene huis doet, dan moet eigenlijk het andere huis meedoen, want anders heeft het geen zin; als je het doet moet je het bij allemaal doen.

Een jaar of tien geleden kreeg het huis een volkomen nieuw dakbeschot, isolatie, nieuwe daklatten en nieuwe dakpannen. Het houten balkon was al in orde. Er zijn vier huizen waarschijnlijk tegelijkertijd gebouwd met balkon, de laatste zes huizen hebben geen balkon erbij. Sommige huizen hadden een soort erker.

Het terras is onlangs opgehoogd en dan kom je ineens een oude fundering tegen: misschien van een oude erker, wie weet. Eelkman Rooda denkt van wel, want zowel op de begane grond als de 1e verdieping loopt een soort steunbalk. Daar kun je zien waar het huis eindigde. Dus dat is later opgetrokken. En dat de ramen bij de buren

anders zijn, komt omdat daar een huidarts zat met praktijk aan huis en die wou meer licht hebben in de praktijkruimte boven, die heeft van drie ramen één groot raam gemaakt.

Er is overal dubbel glas. Dat kwam weer door die gouden handjes, maar het zat er voor een deel al in. Op 1-hoog zit een Zwitsers raam, wat je zowel horizontaal als verticaal kunt openen. Beneden aan de tuinkant zat aanvankelijk een dicht raam met een deur ernaast, dat is vervangen door een schuifraam met een trekhor tegen de muggen.

De Ikea-keuken kan er nog goed mee door, al is "er her en der een hoekje af". "En we hebben geen afwasmachine, want dat ben ik. Met z'n tweeën is het ook zo klaar", vertelt de heer des huizes. De entree is een kleine hal met een tochtdeur. Op de 1^e verdieping is een grote slaapkamer, een grote studeerkamer, en een kabinetje. En een zeer forse badkamer, net zo groot als de keuken. Op de 2^e verdieping zitten twee kamers, een over de breedte van het huis, en een er achter, en een zolderruimte met een dakraam, die je ook als kamer kunt gebruiken. Dat zijn dan dus drie kamers, maar dan moet je de vliering als kruipruimte gebruiken. Het enige nadeel is dat op deze verdieping geen toilet zit. Dat is wel eens hinderlijk als je logees hebt.

Straatcontactpersoon

De heer Eelkman Rooda weet aardig uit te weiden over het huis, maar weet toch ook een ander onderwerp aan te snijden:

"Waarom ben ik in het buurtpreventieproject gaan zitten? Op het enquêteformulier heb ik ingevuld bij: bent u bereid iets voor de wijk te doen, ja. Toen bleek dat ik de enige was in de straat.... En toen zat ik erin! Ik vind het wel leuk ook. Het zijn een paar vergaderingen. Waar erger je je aan? Aan de rotzooi op straat en aan Cyclus die de zaak niet opruimt. We hebben een aantal van die vaste groenbakken. Regelmatig moet ik de gemeente Openbaar Gebied bellen dat die bakken weer niet leeg zijn of dat ze de bakken slordig hebben opgeruimd."

De Goudse Verzekeringen is volgens hem ook niet altijd optimaal bezig om de entree voor hun gebouw schoon en netjes te houden. Hij is daar toen binnen geweest om erover te praten. Die mensen staan daar voor het gebouw te roken, en gooien hun peuken op de grond voor het naar binnen gaan. Ze zouden er werk van ma-

ken, maar dat hebben ze de vorige keer ook al gezegd. Het zou trouwens mooi zijn als de bewoners zelf hun deel van de straat aanveegden, maar hij is zowat de enige, met de burens, die het doet.

Wat veiligheid betreft is Eelkman Rooda positief. Hij voelt zich hier wel veilig, want insluipers hebben geen schijn van kans, omdat er achter weinig tot geen vluchtwegen zijn.

Bovendien is de straat opvallend goed verlicht.

Dhr J.W. Eelkman Rooda

Tot slot

Het echtpaar blijft hier nog wel even wonen. Het goed onderhouden huis moet dan wel in orde blijven. "Ik heb een goede timmerman, als ik hem bel, komt hij morgen. Ik heb een goede schilder, die laat me wel eens wachten, maar als hij komt, levert hij goed werk. Krijgt de sleutel als we er niet zijn, dan kan hij er zo in.

We wonen vlakbij het openbaar vervoer, het postkantoor, de ANWB, het ziekenhuis en vlakbij de stad. Alles op loopafstand."

Dus al lijkt het zo dat er wat wel en wee rondom het huis is, hier spreekt een tevreden mens, een statige man, die woont in een statige straat.